

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobce: J. K., narozený X, bytem X,

proti

žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje, IČO: 70890366, odbor dopravy a silničního hospodářství, Škroupova 1760/18, 301 00 Plzeň,

v řízení o žalobě ze dne 11.8.2021 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18.6.2021 č.j. PK-DSH/5306/21,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Včasnou žalobou se žalobce domáhal zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 18.6.2021 č.j. PK-DSH/5306/21, jehož kopie byla připojena, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Rokycany, odboru dopravy (dále jen **správní orgán I. stupně**), ze dne 14.4.2021, č. j. MeRo/8847/0D/21, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **zákon o provozu na pozemních komunikacích**) v souvislosti s porušením ust. § 5 odst. 1 písm. g)

téhož zákona, přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o provozu na pozemních komunikacích v souvislosti s porušením ust. § 6 odst. 1 písm. a) téhož zákona a dále přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) v souvislosti s porušením ust. § 6 odst. 8 stejného zákona, za což mu byl uložen správní trest pokuty ve výši 27.000,- Kč, správní trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 12 měsíců, a zároveň mu byla rozhodnutím uložena povinnost nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku ve výši 1.000,- Kč.

2. **V žalobě** žalobce zejména namítal, že nebyl zjištěn skutkový stav věci, když nebyl proveden jediný důkaz, který by prokazoval, že byl vyzván k provedení lékařského vyšetření ke zjištění ovlivnění jinou návykovou látkou, kým a jak na tuto výzvu reagoval. Dále uvedl, že se přestupku nedopustil a opak mu nebyl nijak prokázán, když přestupkem tedy není samotné odmítnutí se podrobení lékařskému vyšetření, ale odmítnutí na výzvu policisty. Žalobce nebyl „vyzván“, aby se podrobil jakémukoliv vyšetření, přičemž opak nebyl nijak prokázán, žalobce byl pouze obecně a neformálně dotázán policistou, zda „se chce“ podrobit se lékařskému vyšetření, načež mu sdělil, že toto nepožaduje. V daném případě žádná výzva nebyla dána a správní orgán to ani neprokázal - není vůbec jasné, jaká výzva měla být dána, kým konkrétně, jak konkrétně měla znít apod. Správní orgán prvního stupně přitom provedl výslech policistů, a byl tak povinen předmětné skutečnosti zjišťovat, resp. zjistit. Pokud správní orgán neví, která konkrétní osoba měla dát výzvu, jak konkrétně tato výzva měla znít a jak konkrétně měl žalobce lékařské vyšetření odmítnout, pak není prokázáno, že byla dána výzva zákonným způsobem, a tedy že došlo ke spáchání přestupku. Správní orgán nepředestřel a nijak nehodnotil ani jediný důkaz, ze kterého by bez důvodných pochybností vyplývalo, že žalobce byl vyzván k lékařskému vyšetření. Závěrem žalobce navrhl zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 18.6.2021 i předcházejícího rozhodnutí správního orgánu I. stupně a věc vrátit žalovanému k novému projednání, požadoval i náhradu nákladů řízení bez specifikace.
3. **Napadeným rozhodnutím ze dne 18.6.2021 č.j. PK-DSH/5306/21** žalovaný rozhodl tak, že odvolání žalobce proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 14.4.2021 zamítl a toto rozhodnutí potvrdil, jak je uvedeno v odstavci 1. tohoto rozsudku. Z odůvodnění rozhodnutí žalovaného ze dne 18.6.2021 mimo jiné vyplývá následující popis průběhu správního řízení. Dne 26.1.2021 v době okolo 16:30 hod. řídil žalobce motorové vozidlo Peugeot 106, RZ X po pozemní komunikaci ul. Plzeňská, v obci Rokycany, poblíž budovy č. p. 968, aniž by byl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Po zastavení k silniční kontrole poblíž domu č. p. 968 se po pozitivním orientačním testu Drugwipe 5S na cannabis na výzvu policisty odmítl podrobit lékařskému vyšetření spojenému s odběrem biologického materiálu ke zjištění ovlivnění jinou návykovou látkou. Žalobce dále při silniční kontrole na výzvu policisty nepředložil řidičský průkaz, bylo s ním sepsáno oznámení přestupku, které podepsal, s tím, že uvedl: „Před cestou do zaměstnání jsem nepožil návykovou látku. Z obavy o své zdraví v této době se obávám návštěvy lékaře - z obavy o své zdraví Covid 19.“ Správní orgán I. stupně na základě doložených podkladů vydal dne 23.2.2021 příkaz, proti němuž žalobce podal včasný odpor, proto bylo pokračováno v řízení a nařízeno ústní jednání na den 13.4.2021. Právní zástupce žalobce následně zaslal správnímu orgánu I. stupně vyjádření, v němž se vzdal práva na účasti na jednání, obecně se vyjádřil k věci a žádal doplnění dokazování o výslech svědků - zakročujících policistů. Správní orgán návrhům žalobce na doplnění dokazování vyhověl a při jednání dne 13.4.2021 vyslechl jako svědky policisty J. V. a M. K., kteří uvedli: Žalobce nebyl v době, kdy se blížil k jejich stanovišti připoután bezpečnostním pásem, předložil

jím doklad totožnosti a doklady k vozidlu, avšak neměl u sebe řidičský průkaz. Následně byla provedena dechová zkouška s negativním výsledkem na alkohol. Následný test na jiné návykové látky DrugWipe však byl pozitivní na cannabis, a proto byl žalobce opakovaně vyzván k podrobení se lékařskému vyšetření. To přes poučení, že se dopouští přestupku, odmítl s tím, že se bojí nákazy Covid-19. Následujícího dne správní orgán I. stupně vydal napadené rozhodnutí (ze dne 14.4.2021), které bylo žalobci doručeno do datové schránky jeho zástupce dne 19.4.2021, následně bylo podáno včasné odvolání, v němž žalobce vytýkal, že výroková část napadeného rozhodnutí nese seznatelné vady z postu nesouladu s požadavky na náležitosti takového rozhodnutí zákonem stanovenými, nedostatečným zjištěním osoby přestupce, dále v důkazních materiálech a celkové zajištění přestupkového jednání. Správní orgán má najisto prokázat, že přestupku se dopustil ten, proti němuž je vedeno řízení. Dle žalobce existuje rozumná pochybnost ohledně toho, kdo se přestupku dopustil, a proto by mělo být postupováno dle zásady in dubio pro reo. Navíc nebyl proveden dostatek důkazů k zjištění skutkového stavu bez důvodných pochybností a správní orgán I. stupně pochybil, když neprovedl důkaz svědeckými výpověďmi, když dle judikatury nelze bez dalšího označit policisty za věrohodné a obviněného za nevěrohodného, ale vždy je třeba obě verze pečlivě porovnat. Dle žalobce průběh silniční kontroly nebyl standardní, neboť nebyl hlídkou zastaven pro podezření z nějakého přestupku. V průběhu silniční Kontroly nebyl ze strany zakročujících policistů poučen, že nepodrobením lékařskému vyšetření se dopouští protiprávního jednání. Bylo mu pouze sděleno, že dle zjištěných hodnot se bude jednat buď o trestný čin, nebo přestupek. Nebylo mu sděleno, že může také dojít k negativnímu výsledku, ale pouze o jak závažné porušení zákona půjde, pokud lékařské vyšetření podstoupí, i když odvolatel na místě uváděl, že žádné návykové látky neužil. Dále dle žalobce nebyly dány dostatečné důvody pro podrobení se lékařskému vyšetření a nebyla splněna základní premisa pro podrobení se lékařskému vyšetření a to výzva zasahujících policistů. Namítal také, že lékařské vyšetření mu bylo nabídnuto pouze jako alternativa a jako další možné opatření po pozitivním testu. Skutečnost, že nebyla dána potřeba lékařského vyšetření, pak žalobce dovodil i z toho, že mu nebyl na místě zadržen řidičský průkaz ani nebylo využito technické zábrany odjezdu vozidla. Také dle žalobce mu nebylo prokázáno naplnění materiálního znaku přestupku – definován v § 2 odst. 1 zákona o přestupcích, proto je dle něho rozhodnutí nepřezkoumatelné.

Žalovaný se vyjádřil ke všem námitkám žalobce a žádnou z nich neuznal důvodnou, jelikož s žalobcem bylo na místě silniční kontroly sepsáno oznámení přestupku, v němž je vymezen úplnými identifikačními údaji, přičemž ke ztotožnění došlo na základě předloženého občanského průkazu a oznámení přestupku podepsal. V průběhu řízení nezpochybňoval, že vozidlo řídil, argumentoval naopak nenaplněním materiálního znaku přestupku a absencí zákonné výzvy k podrobení se lékařskému vyšetření, stejně jako absencí řádného poučení o následcích odmítnutí tohoto vyšetření. Ztotožnění žalobce coby řidiče potvrdili i oba policisté ve svých výpovědích a tuto otázku ve velmi obecné rovině otevřel teprve v odvolání, přičemž ji nespojuje s žádným svým konkrétním skutkovým tvrzením či důkazním návrhem. Tudíž žalovaný uvedl, že nemá pochyb o tom, že vozidlo řídil žalobce, přičemž obecná námitka v tom smyslu, že není prokázáno, že vozidlo řídil právě on, poprvé uplatněná až v odvolání je čistě účelová a zcela nepodložená; nelze přitom přehlédnout, že zástupce žalobce tuto námitku uplatňuje jako typizovanou prakticky ve všech řízeních, v nichž vystupuje u žalovaného.

K námitce ohledně nezjištění skutkového stavu bez důvodných pochybností dokonce žalovaný uvedl, že právní zástupce žalobce patrně vůbec nečetl rozhodnutí, proti němuž podával odvolání. Kdyby totiž věnoval alespoň zběžnou pozornost odůvodnění tohoto rozhodnutí, pak by věděl, že výslech policistů V. i K. byl proveden při ústním jednání dne 13.4.2021 v nepřítomnosti žalobce i jeho právního zástupce, neboť žalobce se z jednání neomluvil a právní zástupce dopředu avizoval, že svého práva na účasti na jednání nevyužije. Obsah těchto výpovědí je shrnut na str. 4 až 5 odvoláním napadeného rozhodnutí, z čehož je zřejmé, že předmětná námitka se zcela míjí s obsahem spisu. Také bylo uvedeno, že výpovědi policistů jsou vnitřně i vzájemně souladné a odpovídají i zbylým podkladům založeným ve spise. Žalobce v celém řízení nepopíral, že za jízdy nebyl připoután bezpečnostním pásem a také, že nepředložil řidičský průkaz. Především žalobce namítal, že nebyl vyzván k lékařskému vyšetření, ač do oznámení o přestupku uváděl, proč výzvě nevyhověl, a podepsal jej; navíc součástí oznámení přestupku je i poučení řidiče, v němž je mj. uvedeno znění § 5 odst. 1 písm. f) a g) zákona č. 361/2000 Sb. Oba policisté ve svých výpovědích uvedli, že žalobce byl opakovaně oběma z nich vyzván k podrobení se lékařskému vyšetření, přičemž byl poučen, že odmítnutím lékařského vyšetření se dopouští přestupku. Žalobce tedy byl prokazatelně poučen o povinnosti podrobit se lékařskému vyšetření, resp. o protiprávnosti nevyhovění této výzvě a sám musel vědět, zda drogu užil či nikoliv. Dále žalovaný uvedl, že právě pozitivním výsledkem orientačního testu DrugWipe tak byl založen důvod pro výzvu k lékařskému vyšetření spojenou s odběrem biologického materiálu a výzva k lékařskému vyšetření tak byla v daném případě důvodná a žalobce byl povinen se vyšetření ve zdravotnickém zařízení podrobit.

Rovněž bylo konstatováno, že oba policisté ve svých svědeckých výpovědích potvrdili to, co plyne z oznámení přestupku i úředního záznamu, že žalobce nebyl při příjezdu na kontrolní stanoviště připoután bezpečnostním pásem, čímž naplnil skutkovou podstatu přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o provozu na pozemních komunikacích a nepředložil na výzvu policistům řidičský průkaz, neboť jej neměl u sebe, čímž rovněž spáchal přestupek dle § 125c odst. 1 písm. k) uvedeného zákona. Není tedy pravdou, že by při silniční kontrole nebyly zjištěny jiné přestupky. Také bylo konstatováno, že žalobci nemohl být zadržen řidičský průkaz, neboť jej policistům nepředložil, jelikož jej neměl u sebe. Jak vyplývá z oznámení přestupku i výpovědi policistů, žalobci byla zakázána další jízda a jelikož tento zákaz respektoval a z místa silniční kontroly odešel pěšky, nebylo třeba přistupovat k zabránění v jízdě za užití technického prostředku či k odtahu vozidla.

Dále žalovaný připustil, že se správní orgán I. stupně mohl zabývat podrobněji otázkou nenaplnění materiálního znaku přestupků, avšak v této věci nebyly zjištěny žádné výjimečné okolnosti, které by snižovaly společenskou nebezpečnost žalobcova jednání do té míry, že by takovéto jednání neodpovídalo ani nejlehčím běžně se vyskytujícím případům přestupků skutkových podstat, které svým jednáním naplnil. Také bylo uvedeno, že všechny tři přestupky (spáchané žalobcem) jsou svou povahou ohrožovací a k jejich spáchání tudíž není vyžadován následek v podobě újmy na zdraví či vzniku hmotné škody. Závěrem žalovaný uzavřel, že neshledal žádné pochybení správního orgánu I. stupně, které by zakládalo jeho nezákonnost či věcnou nesprávnost. Napadené rozhodnutí bylo řádně odůvodněno, přičemž správní orgán I. stupně se alespoň stručně vypořádal se všemi námitkami žalobce, tudíž jeho rozhodnutí není ani nepřezkoumatelné.

4. **Žalovaný** ve svém vyjádření k žalobě dne 5.10.2021 mimo jiné závěrem souhlasil s rozhodnutím o věci samé bez jednání a navrhl zamítnutí žaloby, neboť námitky žalobce v žalobě nenásvědčují tomu, že by byla žaloba důvodná. Součástí spisové dokumentace je

oznámení přestupku, které bylo žalobcem podepsáno a v němž byl poučen o povinnosti podrobit se vyšetření ke zjištění návykové látky a do něhož výslovně uvedl, že odmítá návštěvu zdravotnického zařízení z důvodu obavy z nemoci COVID-19. V oznámení přestupku je vyznačeno, že žalobce po pozitivním orientačním testu odmítl lékařské vyšetření. Z výpovědí obou vyslechnutých příslušníků PČR pak vyplývá, že po pozitivním testu byl žalobce opakovaně oběma policisty vyzván k provedení lékařského vyšetření ke zjištění ovlivnění a že toto výslovně odmítl z důvodu obavy o své zdraví. Není tedy pravdou, že by nebylo zjišťováno, kým byl vyzván a jak na to reagoval. Policistka V. výslovně uvedla, že žalobce byl poučen, že nepodrobením se vyšetření se dopustí přestupku. Uvedené skutečnosti jsou v souladu s údaji uvedenými v oznámení přestupku a úředním záznamu. Součástí druhého uvedeného dokumentu je i doslovné znění výzvy k podrobení se lékařskému vyšetření, jemuž není co vytknout. Žalovaný proto nemá důvod pochybovat, že žalobce byl k lékařskému vyšetření řádně vyzván. Ostatně pokud by vyzván nebyl, jen stěží by toto mohl explicitně písemně odmítnout v oznámení přestupku s odkazem na obavu z nákazy koronavirem. Žalobci ani jeho tehdejšímu právnímu zástupci nadto nic nebránilo vtom, aby se ústního jednání zúčastnili a kladli svědkům doplňující otázky, nepovažovali-li jejich výpovědi za dostatečné. Na to však oba rezignovali, v podaném odvolání nijak výpovědi policistů nerozporovali a dokonce bez ohledu na obsah spisu a odůvodnění prvostupňového rozhodnutí tvrdili, že žádné výsledky svědků provedeny nebyly. Žalobce ostatně nijak konkrétně na svědecké výpovědi policistů nereaguje ani v žalobě a obsah spisu při formulaci svých námitek v zásadě nadále ignoruje.

5. **Ze správního spisu** vedeného v této věci soud zjistil, že skutečnosti uvedené v napadeném rozhodnutí žalovaného ze dne 18.6.2021 i ve vyjádření ze dne 5.10.2021 k žalobě odpovídají obsahu spisu. Založen je i výpis z karty řidiče, v níž má žalobce od roku 2009 zaznamenáno celkem 9 přestupků, poslední je datován 14.2.2017, kdy mu byla udělena v příkazním řízení pokuta 2000,- Kč. Rozhodnutí ze dne 18.6.2021 bylo dle založené doručky datové zprávy doručeno dne 21.6.2021 tehdejšímu zástupci žalobce - advokát Radek Bechyně, se sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín.
6. Podle **§ 31 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb.**, soudní řád správní (dále jen **s.ř.s.**), ve věci přestupků, za které zákon stanoví sazbu pokuty, jejíž horní hranice je nejvýše 100 000 Kč, rozhoduje specializovaný samosoudce.
7. Při přezkoumávání rozhodnutí zdejší soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, jak je stanoveno v § 75 odst. 1. s.ř.s.
8. Podanou žalobou se žalobce domáhal zrušení napadeného i jemu předcházejícího rozhodnutí z důvodů v ní uvedených, zdejší soud však žalobu neshledal důvodnou s ohledem na níže uvedené. Soud rozhodl ve věci bez nařízení jednání dle § 51 odst. 1 s.ř.s., jelikož žalobce ani žalovaný nařízení jednání nepožadovali a souhlasili s rozhodnutím bez jednání.
9. Dle **§ 78 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb.**, o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen **zákon o odpovědnosti za přestupky**), správní orgán zahájí řízení o každém přestupku, který zjistí, a postupuje v řízení z moci úřední.
10. Podle **§ 35 písm. b) a c) téhož zákona** za přestupek lze uložit správní trest pokuty a zákazu činnosti.
11. Dle **§ 41 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky** za dva nebo více přestupků téhož

pachatele projednaných ve společném řízení se uloží správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejprísněji trestný. Jsou-li horní hranice sazeb pokut stejné, uloží se správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejzávažnější.

12. Podle § 5 odst. 1 písm. g) zákona o provozu na pozemních komunikacích, je řidič povinen podrobit se na výzvu policisty, vojenského policisty, zaměstnavatele, ošetřujícího lékaře nebo strážníka obecní policie vyšetření podle zvláštního právního předpisu ke zjištění, zda není ovlivněn jinou návykovou látkou než alkoholem (dále jen „jiná návyková látka“).
13. Dle § 6 odst. 1 písm. a) téhož zákona řidič motorového vozidla je kromě povinností uvedených v § 4 a 5 dále povinen být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem, pokud jím je sedadlo povinně vybaveno podle zvláštního právního předpisu.
14. Podle § 6 odst. 8 stejného zákona řidič motorového vozidla je povinen předložit doklady podle odstavce 7 na výzvu policisty, vojenského policisty, strážníka obecní policie ve stejnokroji nebo celníka ve stejnokroji ke kontrole.
15. V § 125c odst. 1 písm. d) a k) zákona o provozu na pozemních komunikacích je stanoveno: Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích d) se v rozporu s § 5 odst. 1 písm. f) a g) odmítne podrobit vyšetření, zda při řízení vozidla nebo jízdě na zvířeti nebyla ovlivněna alkoholem nebo jinou návykovou látkou, k) jiným jednáním, než které je uvedeno pod písmeny a) až j), nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v hlavě II tohoto zákona.
16. Dle § 125c odst. 5 písm. a) téhož zákona za přestupek se uloží pokuta od 25 000 Kč do 50 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. c), d), e) bodů 1 a 5, a písm. h).
17. Podle § 125c odst. 6 písm. a) stejného zákona zákaz činnosti se uloží na dobu od jednoho roku do dvou let za přestupek podle odstavce 1 písm. c), d), e) bodů 1 a 5, a písm. h).
18. Žalobce namítal v podstatě obecně bez uvedení specifikace, že správním orgánem nebylo prokázáno, že byl vyzván k provedení lékařského vyšetření ke zjištění ovlivnění jinou návykovou látkou, kým a jak na tuto výzvu reagoval. Dále uvedl, že se přestupku nedopustil a opak mu nebyl nijak prokázán, když přestupkem tedy není samotné odmítnutí se podrobení lékařskému vyšetření, ale odmítnutí na výzvu policisty.
19. Pro tato tvrzení žalobce však soud nenašel oporu, jelikož z obsahu správního spisu jednoznačně vyplývá, že správní orgány postupovaly v souladu s platnou právní úpravou. Z vyplněného tiskopisu „Oznámení přestupku řízení vozidla pod vlivem alkoholu/jiné návykové látky“ ze dne 26.1.2021 týkajícího se žalobce vyplývá, že po výzvě a poučení se řidič odmítl podrobit odbornému lékařskému vyšetření, přičemž na této straně 1, která je také podepsaná žalobcem, je mimo jiné i uvedeno, že mu byla zakázána další jízda a ŘP (řidičský průkaz) nebyl zadržen; na straně 2 kromě podpisu je i žalobcem napsané vyjádření: „Z obavy o své zdraví v této době se obávám návštěvi lékaře – z obavy o své zdraví covid-19.“ (Předmětný tiskopis je podepsán i policistkou pprap. J. V. a schválen npor. V. E., DiS.) Úřední záznam ze dne 26.1.2021 zpracovaný pprap. J. V. obsahuje popis události kontrolní činnosti dne 26.1.2021 týkající se žalobce a také všechny potřebné skutečnosti – mimo jiné výzva vůči žalobci ohledně odběru biologického materiálu v Rokycanské nemocnici – odborné lékařské vyšetření spojené s odběrem krve a moči, což žalobce odmítl (viz výše). Dále bylo v úředním záznamu uvedeno, že ŘP nebyl žalobci zadržen z důvodu, že jej neměl při řízení u sebe; po celou dobu žalobce s hlídkou moc nespolupracoval, byl odtažitý, nekomunikoval, na sobě měl pracovní oblečení.

20. Z protokolu z ústního jednání správního orgánu I. stupně ze dne 13.4.2021 (žalobce se bez omluvy nedostavil a jeho zástupce písemně omluvil svoji nepřítomnost) a z výpovědí slyšených zasahujících policistů pprap. J. V. a prap. M. K. jako svědků vyplývá, že uvedli skutečnosti ohledně kontroly žalobce jako řidiče vozidla výše uvedeného předmětného dne a to, že dle dokladu totožnosti byl zjištěn žalobce, tj. J. K. (neměl řidičský průkaz), který při příjezdu vozidla nebyl připoután bezpečnostními pásy (ve vozidle byl sám) a po provedení dechové zkoušky na alkohol, k níž byl policisty vyzván, která byla negativní, se dále podrobil orientačnímu vyšetření na přítomnost jiné návykové látky, které bylo pozitivní na THC. Vyhodnocení testu trvalo asi 5 minut, kdy J. V. sledovala testr a kolega (M. K.) zatím řešil s žalobcem přestupky týkající se bezpečnostních pásů a řidičského průkazu. Po pozitivním výsledku testu byl žalobce opakovaně vyzván jmenovanou i jejím kolegou, aby se podrobil lékařskému vyšetření v Rokycanské nemocnici, vysvětlili mu postup, ale on vždy odmítl s tím, že má obavu o své zdraví v souvislosti s pandemií Covid; říkal, že nikam nepojede, protože se nechce nakazit. Jmenovaná jej upozornila, že se dopustí dalšího přestupku, že na něho bude pohlíženo, jako kdyby ovlivněn návykovou látkou byl, přesto se žalobce odmítl vyšetření podrobit. Poté byl sepsán záznam oznámení přestupku, kam žalobce napsal své vyjádření (viz shora), dále mu byla další jízda zakázána, řidičský průkaz mu nemohli zadržet, protože ho neměl; po uzamčení vozidla žalobce šel pěšky do centra Rokycan. K osobě žalobce jmenovaná ještě uvedla, že ačkoli v době kontroly nejevil známky užití návykové látky, svým vzezřením však jako uživatel drog působil, byl neupravený, nápadná byla špatná kvalita zubů.
21. Ze všech výše uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že žádný z uplatněných žalobních bodů není důvodný. Žalobce se předmětných přestupků dopustil, ač v žalobě vyjádřil opačný názor, protože jako řidič při jízdě vozidla nebyl připoután bezpečnostním pásem, neměl u sebe řidičský průkaz (proto mu nemohl být zadržen při kontrole policejní hlídkou) a po orientačním vyšetření na přítomnost jiné návykové látky, které bylo pozitivní na THC, se odmítl podrobit lékařskému vyšetření v Rokycanské nemocnici, ač k tomu byl opakovaně vyzván policisty, jak je zřejmé z obsahu tiskopisu „Oznámení přestupku řízení vozidla pod vlivem alkoholu/jiné návykové látky“ ze dne 26.1.2021 (dále jen **Oznámení**) citovaného shora, který žalobce na obou stranách podepsal a uvedl své vyjádření. Opak žalobce neprokázal, naopak zasahujícími policisty zjištěné skutečnosti byly uvedeny do Oznámení i do úředního záznamu ze dne 26.1.2021, tak i do protokolu z jednání před správním orgánem I. stupně, který vyhověl písemnému návrhu zástupce žalobce ze dne 9.4.2021 a provedl svědeckou výpověď obou zasahujících policistů. Bylo však vlastním rozhodnutím žalobce i jeho zástupce, že se předmětného jednání dne 13.4.2021 nezúčastnili. Dle názoru soudu ve správním řízení bylo na jisto postaveno, že žalobce byl vyzván k absolvování odborného lékařského vyšetření a že se mu odmítl podrobit, což vyplývá z Oznámení, úředních záznamů ze dne 26.1.2021 zasahujících policistů i jejich svědeckých výpovědí ze dne 13.4.2021 ve správním řízení v této věci.
22. Soud proto nesouhlasí s tvrzením žalobce, že správní orgány nezjistily stav věci, o kterém nepanují důvodné pochybnosti. Jak vyplývá z obsahu správního spisu, žalobce byl vyzván oběma policisty a to i opakovaně po pozitivním orientačním vyšetření na přítomnost jiné návykové látky k podrobení se lékařskému vyšetření v Rokycanské nemocnici, což odmítl z důvodů, které vlastnoručně napsal na Oznámení. Přitom žalobce byl vyzván k podrobení se odbornému lékařskému vyšetření z oprávněných důvodů a oprávněnými osobami. Záleželo tedy jediné a pouze na žalobci, zda se odbornému lékařskému vyšetření podrobí a jeho výsledkem pak bude prokázání přítomnosti či nepřítomnosti jiné návykové látky

v jeho krvi či v moči. Nelze ale přehlédnout, že i tak se žalobce dopustil ještě dalších dvou výše uvedených přestupků, za něž by bylo možno v souladu s platnou právní úpravou uložit nižší pokutu jako správní trest, než jaká mu byla uložena. Podle citovaného § 125c odst. 5 písm. a) zákona o provozu na pozemních komunikacích je však stanovena pokuta v rozmezí od 25 000 Kč do 50 000 Kč, tudíž žalobci byla uložena pokuta při samé dolní hranici sazby a to ve výši 27 000,- Kč.

23. Rovněž nebylo v řízení shledáno, že by popisované jednání nesplňovalo zákonné materiální znaky přestupku, jelikož dle § 5 zákona o odpovědnosti za přestupky přestupkem je škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin. Správní orgány vycházely při svém rozhodování z dostatečného množství podkladů, které byly vzájemně souladné a v rozhodných aspektech nevykazovaly žádné rozpory, proto došly ke správnému závěru, že žalobce se svým jednáním výše popsáním předmětných přestupků dopustil, ač sám žalobce je opačného názoru.
24. Vzhledem k výše uvedenému má proto soud postup správních orgánů za právně správný a souhlasí se závěry žalovaného i správního orgánu I. stupně, s nimiž se plně ztotožnil. Zdejší soud nemá žádné pochybnosti o tom, že žalobce byl srozuměn s tím, že následkem odmítnutí podrobení se lékařskému vyšetření může být spáchání přestupku, neboť tento následek mu byl jednak sdělen zasahujícími policisty a také byl patrný z textu ustanovení § 125c odst. 1 písm. d) zákona o provozu na pozemních komunikacích, jenž byl obsažen v písemném poučení Oznámení a policisty předloženým žalobci, který jej po napsání vlastního vyjádření (část Vyjádření řidiče:) podepsal, tudíž záleželo toliko na něm, zda si jeho celý obsah přečetl či nikoli. Navíc je všeobecně známo nejenom mezi řidiči motorových vozidel, že po pozitivním orientačním testu na alkohol či jiné návykové látky odmítnutí podrobení se lékařskému vyšetření na potvrzení či vyvrácení zjištěného výsledku může být spácháním přestupku, za který je dosti vysoká pokuta a i zákaz činnosti. Soud jen podotýká, že žalobci takový správní trest (pokuta i zákaz činnosti – řízení motorových vozidel) byl již v minulosti uložen, a to v roce 2015 (rovněž v souvislosti s řízením motorového vozidla).
25. Soud taktéž neshledal, že by napadené rozhodnutí žalovaného bylo nezákonné, jak obecně namítal žalobce, jelikož bylo vydáno oprávněným správním orgánem a v souladu s platnou právní úpravou.
26. S ohledem na veškeré výše uvedené rozhodné skutečnosti soud žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s. (**výrok I. rozsudku**), dle něhož soud zamítne žalobu, není-li důvodná, když žádnou z žalobních námitek neshledal důvodnou, přičemž zohlednil i judikaturu NSS (např. rozsudek NSS ze dne 31.5.2017 č.j. 2 As 287/2016-36).
27. Právo na náhradu nákladů řízení by měl úspěšný žalovaný, který však žádné náklady řízení nepožadoval, proto jejich náhradu soud nepřiznal žádnému z účastníků řízení (§ 60 odst. 1 s.ř.s.), jak je zřejmé z **výroku II. rozsudku**.
28. Soud ještě podotýká, že od 1.4.2021 je v § 104a odst. 1 s.ř.s. stanoveno: Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň 29. listopadu 2021

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně